

ידע מצמיח תנוך

חלק א':

” תנו רבנן: עני ועשיר רשע באין לדין, לעני אומרים לו: מפני מה לא עסקת בתורה? אם אומר עני הייתי וטרוד במזונותי אומרים לו: ”כלום עני היית יותר מהלל?” אמרו עליו על הלל הזקן שבכל יום ויום היה עושה ומשתכר בטרפיק, חציו היה נותן לשומר בית המדרש וחציו לפרנסתו ולפרנסת אנשי ביתו.

- הדגישו במקור את הפתיחה למדרש.
- מה מלמד אותנו המשפט: ”כלום עני היית יותר מהלל?” נסו לומר את המשפט בקול - בטון המתאים לו.
- כיצד חילק הלל את שכרו? על מה מעידה החלוקה?
- האם חלקת פעם משהו יקר לך לשניים (זמן, כסף, חפץ, מאכל)? בין מה למה חילקת ומדוע? איך הרגשת עם החלוקה?

חלק ב':

פעם אחת לא מצא להשתכר, ולא הניחו שומר בית המדרש להכנס. עלה ונתלה וישב על פי ארובה כדי שישמע דברי אלוהים חיים מפי שמעיה ואבטליון. אמרו, אותו היום ערב שבת היה ותקופת טבת היתה וירד עליו שלג מן השמיים.

- דמיינו את הדו שיח שהתקיים אולי בין הלל והשומר. הציגו אותו בקב'.
- מדוע לדעתכם בחר הלל להקשיב לדברי התורה דוקא דרך הארובה?
- מה מוסיף לנו המשפט האחרון בחלק זה של הסיפור. רשות: מדוע הוא לא נאמר בהתחלה? *רשות: ”פעם אחת” – כך בדרך כלל מתחיל כל סיפור טוב. מה הוסיפה לנו ההתחלה על מה שמסופר כעת? מדוע היה בה צורך?

ידע מצמיח תנוך

חלק ג':

כשעלה עמוד השחר, אמר לו שמעיה לאבטליון.

”אבטליון אחי, בכל יום הבית מאיר והיום אפל, שמא יום מעונן הוא? ” הציצו עיניהם וראו דמות אדם בארובה. עלו ומצאו עליו רום שלוש אמות שלג. פרקוהו והרחיצוהו וסיכוהו והושיבוהו כנגד המדורה. אמרו: ”ראוי זה לחלל עליו את השבת.”

- בחוץ יורד שלג כבד ורק בבוקר שמעיה שואל את אחיו אבטליון: ”שמא יום מעונן הוא?” מדוע לא שם לב לכך עד עכשיו?
- הדגישו במקור את הפעלים הקשורים לשמעיה ואבטליון. על מה מעידה הטירחה הרבה שלהם סביב הלל?
- כיצד לדעתכם חש הלל כעת? השוו את הרגשתו בחלק זה להרגשתו בסוף החלק השני שקראנו.